

Sugen på litt voksentid?

Da har jeg løsningen for deg!

Publisert: Publisert: 27. mars 2024



I front Fjeldets-sjef Marius Solberg sammen med tolv år gamle Julian Sørhus Myklebust som adjutant på Buekorpsenes dag i 2022. Foto: Privat

Elin Sørhus

Buekorpsmor

Dette er et debattinnlegg. Innlegget er skrevet av en ekstern bidragsyter, og kvalitetssikret av BTs debattavdeling. Meninger og analyser er skribentens egne.

Har du lyst på barnefri et par timer hver lørdag eller søndag midt i beste vårblomstring? Og ikke minst vil du ha en 17. mai, der du bytter ut slitne skuldre, mas om is og høyt stresshormon-nivå med en avslappet kaffe og billedtakning av barn på paradeplass?

Da er buekorps løsningen for deg!

Som «ein knalltøffe haugesundar» var jeg relativt skeptisk til buekorps da jeg ankom Bergen for en liten livsalder siden. Men den knalltøffe haugesundaren er også relativt svakhjertet, og har svært vondt for å si nei.

Så på tross av min store buekorpseksersis, klarte jeg ikke å si annet enn ja da en høflig buekorpsgutt ringte og lurte på om mine to sønner ville være med på julegrøt-fest.

Jeg ankom buekorpsets lokaler litt stram i gangen, og med en klar tanke om at jeg skulle holde ut en times tid for så å takke høflig for meg og evakuere hjem igjen.

For buekorps, det skulle mine gutter i hvert fall ikke inn i!



Rune Myklebust og innsender Elin Sørhus nyter en pils på 17. mai mens de venter på at prosesjonen skal ankomme Bryggen. Foto: Privat

Det ble ikke helt sånn. Det gikk ikke mange minutter før jeg måtte snu meg bort med tårer i øynene. En utrolig fin atmosfære møtte meg, hvor gutter tok seg av gutter, og 13-åringer tok mer ansvar enn halv voksne UiB-studenter.

På kort tid gikk jeg fra å ha innstillingen «Mine barn skal ikke i buekorps!» til «Er det en ting som er sikkert, så er det at barna mine skal i buekorps!!». Jeg innså at buekorps er så mye mer en tromming i gatene fra mars til mai. Det er en fritidsklubb hvor foreldre slipper å ta ansvar, ettersom barna selv styrer og organiserer aktivitetene, kun med litt veiledning og støtte fra «gamlekarene».

Jeg observerte en enorm omsorg og empati, hvor niåringen tok seg av syvåringen. Jeg så unge ledere vokse frem, 13–18-åringer som planlegger arrangement, helgeturer og styrer budsjett. Jeg skjønte plutselig den gamle Nordnæsguttens utsagn på brekende bergensk: «Det var i buekorpsset vi ble te nåkke».



Innsenderens sønn, Julian Sørhus Myklebust (til h.), har blitt med i buekorpset Fjeldets Bataljon. Foto: Privat

Slik endte vi opp med å ha barnefri et par timer hver søndag. Et pusterom som kunne benyttes til en sykkeltur, utepils og voksenpreik. Noe som var smått utopisk i en travel hverdag hvor barnevakter kun ble benyttet på runde dager og bryllup. Etter min mening burde buekorps rett og slett være på blå resept for utslitte småbarnsforeldre.

De fleste enes om at våren i Bergen ikke ville vært det samme uten buekorps. Men jeg tror også at det bergenske samfunnet ikke ville vært det samme uten ledere og medborgere «utdannet» i buekorpset. Jeg får frysninger hver gang jeg ser unge gutter og jenter styre korpset sine med autoritet, eleganse og stolthet.

Jeg er ikke innfødt, men er ekstremt stolt av å holde denne vanvittig flotte bergenske tradisjonen i hevd.